

همانا مثال حافظ قرآن، مانند صاحب شتر بسته است.

از ابن عمر رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنَّمَا مَثَلُ صَاحِبِ الْقُرْآنِ كَمَثَلِ الْإِبِلِ الْمُعَقَّلَةِ، إِنْ عَاهَدَ عَلَيْهَا أُمْسَكَهَا، وَإِنْ أَطْلَقَهَا دَهَبَتْ»: «همانا مثال حافظ قرآن مانند صاحب شتر بسته است که اگر از آن مواظبت کند، می تواند آن را نگه دارد و اگر رهایش نماید، می رود.»
[صحيح است] [متفق عليه]

مثال حافظ قرآن مانند صاحب شتر بسته شده با افسار می باشد؛ و در ادامه وجه تشابه آنها را بیان می کند: «إِنْ عَاهَدَ عَلَيْهَا» چنانکه اگر دائما با بستن شتر از آن مراقبت کند و بدان توجه داشته باشد، «أُمْسَكَهَا» می تواند آن را نگه دارد؛ «وَإِنْ أَطْلَقَهَا» و اگر افسارش را باز کند، آن را رها کرده و «دهبت» می رود؛ صاحب قرآن نیز چنین است؛ اگر همواره تلاوت قرآن داشته و حفظ خود را تکرار نموده و مرور کند، قرآن در سینه اش ثبت گشته و باقی می ماند؛ و اگر چنین نکند، قرآن را از خاطر برده و فراموش می کند؛ و در این صورت جز با تحمل سختی و مشقت فراوان قادر به حفظ مجدد آن نخواهد بود؛ بنابراین مادامی که پیگیری و مراقبت وجود داشته باشد، حفظ وی باقی خواهد بود؛ چنانکه تا وقتی شتر بسته باشد، محفوظ است. و به طور مشخص از شتر یاد شده چون از میان حیوانات اهلی بیش از دیگران می گریزد و بعد از فرار، بازگرداندن آن بسیار دشوار است.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5658>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

